

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319206697
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2020:8319206697.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grúnty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, proti žalovanému: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, Humenné, v konaní o zaplatenie 470,- eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 126,-- eur spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 15. 5. 2017až do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

Žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 23. 07. 2019 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie sumy 429,70 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX. XX. XXXX bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový bezhotovostný spotrebiteľský úver v sume 500,- eur za celkový úrok vo výške 36,80% z istiny t.j. 184,- eur. V zmluve sa žalovaný zaviazal celkovú čiastku 684,- eur uhradiť v 12 mesačných splátkach po 57,- eur splatných k 30. dňu v mesiaci. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 23. 05. 2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne v oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 17. 06. 2017 žalobca oznámil žalovanému, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 14. 05. 2017. Ku dňu vypracovania návrhu žalovaný uhradil celkovo 254,30 eur. Žalobca si z tejto zmluvy žalobou uplatnil nárok na priznanie sumy 429,70 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť, a sumou vo výške 50,- eur, ktorá bola uhradená žalovaným (684,- eur - 254,30 eur = 429,70 eur).

3. Dňa XX. XX. XXXX bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená aj ďalšia zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 160,- eur, ktorej predmetom financovania bola úhrada kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy č. XXXX medzi žalovaným a predávajúcim. Pôžička bola poskytnutá bez úroku a bez ďalších poplatkov, a to prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 23. 05. 2017 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne v oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 17. 06. 2017 žalobca oznámil

žalovanému, že celý dlh sa stal splatným ku dňu 14. 05. 2017. Ku dňu vypracovania návrhu žalovaný uhradil z tejto zmluvy celkovo 119,70 eur. Žalobca si z tejto zmluvy žalobou uplatnil nárok na priznanie sumy 40,30 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorá bola žalovanému poskytnutá, a sumou vo výške 119,70 eur, ktorá bola uhradená žalovaným (160,- eur - 119,70 eur = 40,30 eur).

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

5. V danom prípade je predmetom konania zaplatenie sumy 470,- eur s prísl.. S poukazom k uvedenému súd dňa 19. 02. 2020 v súlade s § 297 a § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 15. 02. 2020.

6. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000,- eur.

Podľa § 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

7. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, Zmluvou spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX, pred žalobnými upomienkami zo dňa 23. 05. 2017, oznámeniami o zosplatnení záväzku zo dňa 17. 06. 2017, a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa XX. XX. XXXX dve zmluvy. Jednou je zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi bezúčelový, bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur za celkový úrok vo výške 36,80 % pri úvere poskytnutom na 12 mesiacov. Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi poskytnutú istinu navýšenú o celkové náklady spojené s úverom vo výške 184,- eur, teda celkovo bol dlžník povinný uhradiť 684,- eur. Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. je ku dňu podpisu tejto zmluvy 31,71 %. Druhou je zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 160,- eur, predmetom financovania úveru je „členstvo start“ na základe kúpnej zmluvy 8829 uzatvorenej s predávajúcim spoločnosťou EduHouse, a.s., IČO: 44146990. Podľa tejto zmluvy sa dlžník zaviazal uhradiť veriteľovi poskytnutú istinu navýšenú o celkové náklady spojené s úverom vo výške 19,12 eur, teda celkovo bol dlžník povinný uhradiť 179,12 eur, v šiestich mesačných splátkach po 29,75 eur.

Žalobca listami zo dňa 23. 05. 2017 označenými ako predžalobná upomienka - výzva k úhrade dlžnej sumy vyzval žalovaného k úhrade sumy 59,40 eur a 201,70 eur v lehote do 5 dní od obdržania tejto výzvy, zároveň žalovaného upozornil, že v prípade nevykonania bezodkladnej úhrady dlhu žalobca si uplatní svoje právo a po uplynutí 15 dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky s tým, že voči žalovanému budú uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie.

Oznámeniami o zosplatnení záväzku zo dňa 17. 06. 2017 žalobca oznámil žalovanému, že záväzok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere bol v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 14. 05. 2017 zosplatnený z dôvodu omeškania s jeho splácaním. Zároveň vyzval žalovaného k bezodkladnej úhrade dlhu v celkovej dlžnej čiastke 59,42 eur a 429,70 eur, vrátane úroku.

9. Podľa § 261 ods. 6, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke

dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

11. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

12. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné

13. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka)

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

14. V zmysle § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 odsek 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 odsek 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 odsek 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

16. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom §3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

18. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako a veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo k uzavretiu jednej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.. a jednej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (viazaný spotrebiteľský úver) podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. V oboch prípadoch sa jedná o zmluvy spotrebiteľské v zmysle ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

19. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje.

20. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je

nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné, či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

21. Žalobca si v tomto súdnom konaní uplatnil jednak nárok na zaplatenie nesplatenej časti istiny úveru a pôžičky, a tiež nárok na zaplatenie celkových nákladov spojených s úverom zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22. Uzavretú zmluvu o úvere tak, ako súd vyššie uviedol, považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanému ako fyzickej osobe, ktorý nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Z formy a obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára má žalobca už pripravenú a dopisuje do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa dlžníka, ktorý obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto nepriateľné podmienky sú neplatné.

23. Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy a zistil, že v zmluve nebola jasne a určite vymedzená sadzba úroku, od ktorého sa mali odvíjať jednotlivé splátky. Bola len uvedená výška úroku 36,80 %, pričom celá suma budúcich úrokov má predstavovať sumu 184,- eur. Uvedeným spôsobom sa obchádza obsahová náležitosť zmluvy v zmysle § 2 písm. j) a § 9 ods. 2 písm. i) citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom úroková sadzba by mala byť stanovená predovšetkým ako ročná úroková sadzba. Žalobca síce uvádza úrokovú sadzbu 36,80 %, ale rovnako si uplatňuje odmenu za poskytnutie úveru, čo účelovo plní funkciu odplaty, pričom táto odmena má predstavovať 26,90 % z istiny. Odplata nie je uvedená konkrétnou sumou. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých zložiek úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo.

Súd mal tiež za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje ďalší údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. l), a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

24. Musí byť bez akýchkoľvek pochybností ustálené, že účelom súčasnej právnej úpravy je poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Spotrebiteľ má byť totiž informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch súvisiacich s úverom. Žalobca pritom ako dodávateľ má zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaje o výške úrokov a poplatkov, a to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky. Iba takáto informácia pre spotrebiteľa prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný v predmetnom prípade však túto možnosť nemal, keďže výška úrokov a poplatkov nie je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo/245/2010).

V zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tam uvedenou RPMN vo výške 31,71 %, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 uviedol: „Súdu prvej inštancie teda nemožno nič vytknúť, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti

či nevýhodnosti úveru. Pri údajoch o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Zákonnodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve tento údaj chýba, nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN, a preto správne skonštatoval súd prvej inštancie, že je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca namieta formalistický výklad súdu, tak odvolací súd dáva do pozornosti, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery.“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

Okrem toho v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola úroková sadzba dohodnutá vo výške 36,80 % ročne. Vychádzajúc zo štatistických údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska boli priemerné úrokové sadzby pri úveroch (spotrebiteľské a iné úvery) so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby do 1 roka v septembri 2016, kedy bola predmetná zmluva uzavretá, v sadzbe 7,80 %. Úverová zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným dňa 10. 09. 2016 bola so splatnosťou 1 rok. Úroková sadzba predmetného úveru je takmer 4-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1M Cdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, podľa ktorého: „Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.“ Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole vo svetle princípu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne však nie viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/312/2015 zo dňa 24.05.2016, sp. zn. 2Co/140/2017 z 18. apríla 2018).

25. Medzi zmluvnými stranami mali byť dňa XX. X. XXXX uzatvorené dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere. na základe prvej zmluvy žalobca poskytol žalovanému bezúčelový, bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobcovi 12 mesačnými splátkami po 57,- eur. na základe druhej úverovej zmluvy mal žalobca poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160,- eur, ktorý sa žalovaný mal zaviazat vrátiť žalobcovi 6 mesačnými splátkami po 29,75 eur, kde predmetom financovania tohto úveru je ČLENSTVO ŠTART, ktoré si mal žalovaný zakúpiť kúpnu zmluvou uzatvorenou s predávajúcim Edu House a.s. Bratislava.

Z rozhodovacej praxe je súdu známe, že obchodní zástupcovia žalobcu majú povinnosť viesť spotrebiteľa k tomu, že mimo zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľ musí uzatvoriť aj ďalšiu zmluvu (nazývanú rôzne, napr. služba KOMFORT, kde za túto zmluvu žalobca dostal od NSB sankciu, XS pôžička, zmluva o poskytovaní finančných služieb, zmluvu o zabezpečovaní domáceho servisu, prípadne kúpnu zmluvu, predmetom ktorej je členstvo ŠTART, atď.) porovnaj rozhodnutie Okresného súdu Dolný Kubín spis. zn. 5C/105/2013, v ktorom konaní bol takýto obchodný zástupca žalobcu vypočutý ako svedok, a z ktorého výpovede vyplýva, že minimálne časť osôb činných pre spoločnosť žalobcu ako sprostredkovatelia pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch nemá vedomosť o tom, že žalobca má poskytovať úvery aj bez takéhoto servisu, resp. inak povedané, ktorí vychádzajú z toho, že vždy

so zmluvou o spotrebiteľskom úvere musia so spotrebiteľom uzavrieť aj ďalšiu zmluvu, čo znamená navyšovanie poplatkov pre spotrebiteľa (porovnaj aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/170/2015 zo dňa 28. 04. 2016).

Uvedenú zmluvu, ktorou žalobca mal žalovanému poskytnúť viazaný spotrebiteľský úver vo výške 160,- eur súd vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere zohľadnil všetky platby žalovaného, ktoré uhradil aj na zmluvu o poskytovaní finančných služieb. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru - viazaného spotrebiteľského úveru bola uzatvorená spolu so zmluvou o úvere a predmetom tejto zmluvy malo byť „členstvo štart“, ktoré si mal žalovaný zakúpiť kúpnu zmluvou uzatvorenou s predávajúcim Edu House a.s. Bratislava. Z toho je zrejmé, že bola uzatvorená výlučne v súvislosti so zmluvou o úvere a výlučne v záujme veriteľa nie spotrebiteľa. Preto ide o zmluvu závislú na úverovej zmluve. Podľa názoru súdu, skutočným účelom predmetnej zmluvy je takýmto spôsobom navýšiť odplatu za poskytnutý úver tak, aby táto suma nebola uvedená v úverovej zmluve. Týmto postupom žalobca dosahuje to, že odplata za „samostatnú“ zmluvu sa nezapočítava do výpočtu RPMN v úverovej zmluve. Týmto spôsobom dochádza k obchádzaniu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, čo má s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o domácom servise pre obchádzanie zákona a tiež aj pre rozpor s dobrými mravmi (viď rozsudok KS Nitra, sp.zn. 6Co/522/2015, rozsudok KS Žilina sp.zn. 7Co250/2016, rozsudok KS Žilina sp.zn. 8Co/187/2016).

26. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa XX. XX. XXXX je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úver na základe druhej zmluvy č. XXXXXXXXXX z XX. XX. XXXX je v zmysle jej bodu II. bez úroku a bez ďalších poplatkov. Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť ešte sumu 126,- eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalobcu reálne poskytnutá a ktorú mu doposiaľ nesplatil. Súd v tejto časti uplatnený nárok považoval za dôvodný, žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Zo strany žalobcu došlo k zosplateniu úveru, a to ku dňu 14. 05. 2017. Dňom nasledujúcim po tomto dni sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Zákonná výška úroku z omeškania k uvedenému dňu bola 5 %, preto súd vzhľadom na uvedené žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania v tejto výške z dlžnej sumy 126,- eur od 15. 05. 2017 až do jej zaplatenia.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danom prípade úspech i neúspech tak žalobcu ako i žalovaného boli porovnateľne rovnaké, preto súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.